

ובל אותם שיוודעים לסדר תפחים בראשי, לכל אות היכלות אלו ולקשר זה בזה, הארם הזה נקשר בהם ומפרקתו להפללהם. שאלת הוא שואל, ונוננים לו. אשרי חילקו בעולם הזה ובכעולם הבא.

אחר שפיטר בבקשתו והגופו שלם בכל האדרדים בשמחת הלב והוא שאל וסימן את בקשות, יחוור להמשיך למיטה ברכות ושמחות בסוד ההיכל השלישי, להמשיך למיטה, וזה הוא רצה ה' אלתינו בעמ"ך ישראאל. זהו (שם) שמעירות הם התומכים של הגוף. קראשת למיטה מן הגוף שתי ירכים, עד שמגייעים לברכיהם.

ואלו הם סוד המעדות שעומדים על הקרבן. וכאן הוא סוד של ראשיהם של שני הירכים מלמעלה עד לברכיהם, חיבור הנביאים. ותפארות בסוד האותיות של השם הקדוש שנקרה עכאיות באית ב"ש השתקפ". שהוא סוד השם שנקר אצאות. זה עולה וזה יורד. זה נביאים וזה מראות.

וכאן הוא סוד עליון של הבירותות שאמרנו, וכש מגיע אדם לברכיהם, יכרע ברוח אפה ה' המחויר שכינתו לציון, והרי פאן חזרו הבירותות למשנה והתברכו כאחד.

בתוכל המשני למיטה, שנפקדו בו הנשומות לעלות, להראות במראה החלום. מודים - לברע ברכיהם, להודות על הנשומות, כמו שאומרים על נשומותינו הפקודות, (פ"ו נשאל מאדרונו) ס"א הבעל שני לחשיך ברכות למיטה מודים אנחנו לה, והוא כל המשקות בו הנשות לעלות להראות במראה החלום. כאן ציר לנו אדרם לברע בברכו להודות על הנשומות, וזה על נשומותינו

ובל אינון הדעתן לסדר אלוותהן בדקא יאות, לאחכלה גני היכלון אלין באLIN, ולאתקשרה דא בר נש אתקשר בהו, וקריב לייה לאחכלה בה. שאלתא שאל ויהיב לייה. זכה חילקה

בhai עלמא, ובעלמא דאתמי.

בתוך דסיטים שאלטין וגופא שלמים בכל סטרין בחרודה דלאו ואיהו שאל וסיטים שאלטין. יהדר לאמשבא ברכאן וחדרואן למתה, ברזא דהיכלא תליתאה, לאמשבא למתה, ודא היא רצה יי' אלהינו בעמ"ך ישראאל. האי איהו (נ"א בינוי) דמעמדות אינון סמכין בגופא. שירותא למתה מן גופא תרין ירכין, עד דמטי לברכין.

ואלון אינון רזא דמעמדות, דקיימי על קרבנה. והכא איהו רזא שירויתא דטרין ירכין מלעילא, עד ברכין, חבורא דنبيאים. ומראות, ברזא דאתון דשמא קדישא, דאקרוי (ocabait בא"ת ב"ש) השתקפ". דאייהו רזא דשמא דאקרי צבאות. דא סליק, ודא נחית. דא נביאים, ודא מראות.

והבא איהו רזא עלאה דבריתתי דקאמץ, ובכ מטי איניש לברכין, יברע ברוח אתה יי' המחויר שכינתו לציון, והכא הכא אהדרו ברייתתי למתניתין ואתברךן בחרדא.

היכלא (דף רס"ב ע"א) תנינא למתה, דאתפקדו ביה נשמתין לסלקה, לאחזהה בחיזו דחלמא. מודים, לאכנעא ברכין, לאודאה על נשמתין, בדקאמץ על נשמותינו הפלקודת, (כ"ו דאשטייל מפאריה) ס"א היכלא תנינא לאשבא ברכאו למתה מודים אנחנו לך והאי היכלא איהו דאתפקדו ביה נשמתין לסלקה לאחזהה בחיזו דחלמא. הכא בעי בר נש לאכערעה ברכין לאודעה על נשמתין ורא הוא על נשמותינו הפקודות) עד

הפקודות עד שmag'iy ל hutob שמך
ולך נאה להורות.

וזה תוך סוד שם הקדושים
שנקרא ב"ם במוק"ן. זה נקרא אל
אלhim, שהוא בסוד עליון. יהושע
ט) אל אלהים יהונ"ה הוא ידע.
הכלל של האותיות האחרות
הלו שיזכאות מלהם, ובן הוא סוד
אחד שבין המרכבים מברכו ולם מה סוד
החלום. הסוד לאותו מקום
להכנס שבם נשמות. ואנרכים
להמשיך בברכות הללו כדי
למצאת מנוחה בעולם הזה
ובעוולם הבא.

וניכל מהתווים למיטה - שם
שלום טוביה וברכה. כאן הוא כלל
השלום. שלום לעלה, שלום לכל
למיטה, שלום לכל האדרדים,
שלום בפמליא של מעלה, שלום
בפמליא של מיטה, והニיכל הזה
הוא פמליא של מיטה. (שהוא הילל
שלמות, וזה בחורו וכו') בחור אחד
בפמליא (פהיל) של מעלה. ומכאן
שופע לכל אותם התחתונים
שבחוין.

ובן נכלל ונרשם הפל באחד,
מעלה ומיטה, באור אחד,
להשלים שם מלא, ה' אלהים.
השם הזה שהוא שלם בכל אוטם
ההיכרות, בכל אוטם האורות
העליזונים שיזהו כלם אחד. (שם
שלום טוביה וברכה)

האדם הזה, שנשאלו מהי הילל
זהה לאות החוצה, ישים עצמו
כמי שיזא מהברת הפל ומתוך
היכלו, וינמק את עצמו לפניו.
אבל ישמח את עצמו, שהרי הוא
ראשון לטל עטרה של משיבת
הברכות ששופעות מיחור של
רבותנו. זהו הבן שהו מהיכל
הפל, שהרי בשעה הזאת שיזא
מלפני הפל, והכל קשור בכל
האדרדים הללו בקשר של יהוד
וברכות וקדשה ותוספת קדשה.

demtai להtout שם ולק נאה להודות.
וזא הוא גו רזא דשמא קדיישא, דאקי ב"ם
במוק"ן. דא אקי אל אלהים, דאיו
ברזא עלאה. (יהושע כב) א"ל אלהים יהונ"ה הוא
יודע. אבל דאלין אהרון אחראני דנטקי
מניהו, (ר"א והבא אהיו רזא דרא דכולחו ירכיו מברכו) ולתפא,
רזא דחלמא. רזא להויא אחר לאעלא בהו
בשפתין. יבעין לאמשכא בהני ברקאן, בגין
לאשכח ניחא בהאי עלמא, ובעלמא דאי.

היכלא תפאה לתפא, שם שלום טובה
וברכה. הכא אהיו כללא דשלום.
שלום לעילא, שלום לתפא, שלום לכל
שטרין, שלום בפמליא דלעילא, שלום
בפמליא דلتפא, והיכלא דא אהו פמליא
دلטא. (ס"א דאיו הילל דلتפא ורא בחבורה וכו') בחבורה
חרדא בפמליא (ס"א בחילח) דלעילא. ומהכא נגיד
לכל אינון תפאי דלבך.

זהבא אטפליל ואשתלים כלא כחדא, עילא
ותפא, בנהיyo חדא, לאשתלים שם
מלא, יי אלהים. שם דא דאיו שלם, בכל
איןון היכlein, בכל אינון נהוריין עלאין,
למהויו כלחו חד. (שם שלום טובה וברכה).

האי בר נש, בד אשתאל מהיכלא דא לנפקא
לבר. ישוי גרמיה, כמוון דנטקי
מחברותא דמלכא, ומגעו היכליה, וימאיך
גרמיה קמיה. אבל ייחדי גרמיה, דהא קדמאת
איו, לנטלא עטרא דמשיכו דברקאן דנגדין
מייחודא דמאריה. דא אהו בר, דאיו
מהיכלא דמלכא. דהא בהאי שעטה דקא
נטקי מקמי מלכא, וככל קשיר בכל הנוי
שטרין, בקשורה דיחודא, וברקאן, וקדושה,
ותוספת קדושה. קדשא בריך הוא קרי
לפמליא דלעילא, ואמר לו, בתומו להאי בר